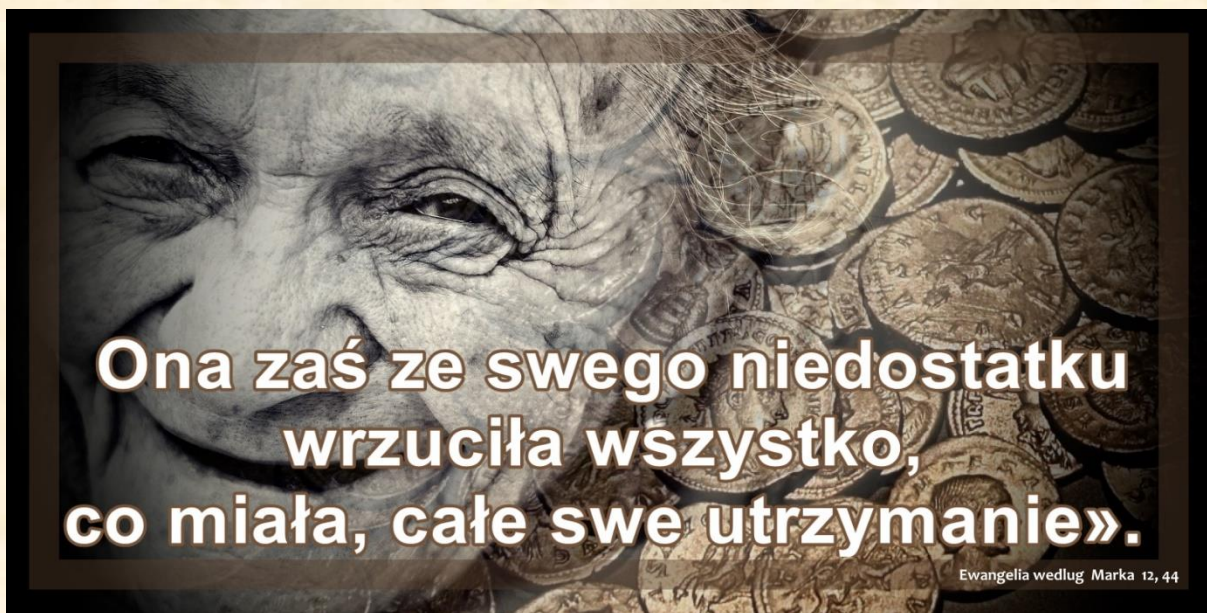

Rozważania Biblijne - 7 listopada

Pierwsze czytanie - z pierwszej księgi Krolewskiej 17,10-16

Wtedy wstał i zaraz poszedł do Sarepty. Kiedy wchodził do bramy tego miasta, pewna wdowa zbierała tam sobie drwa. Więc zawołał ją i powiedział: «Daj mi, proszę, trochę wody w naczyniu, abym się napił». Ona zaś zaraz poszła, aby jej nabrać, ale zawołał na nią i rzekł: «Weź, proszę, dla mnie i kromkę chleba!» Na to odrzekła: «Na życie Pana, Boga twego! Już nie mam pieczywa - tylko garść mąki w dzbanie i trochę oliwy w baryłce. Właśnie zbieram kilka kawałków drewna i kiedy przyjdę, przyrządzę sobie i memu synowi [strawę]. Zjemy to, a potem pomrzemy». Elias zaś jej powiedział: «Nie bój się! Idź, zrób, jak rzekłaś; tylko najpierw zrób z tego mały podpłomyk dla mnie i przynieś mi! A sobie i twemu synowi zrobisz potem. Bo Pan, Bóg Izraela, rzekł tak: "Dzban mąki nie wyczerpie się i baryłka oliwy nie opróżni się aż do dnia, w którym Pan spuści deszcz na ziemię"». Poszła więc i zrobiła, jak Elias powiedział, a potem zjadł on i ona oraz jej syn, i tak było co dzień. Dzban mąki nie wyczerpał się i baryłka oliwy nie opróżniła się według obietnicy, którą Pan wypowiedział przez Eliasza.

- Powyższe słowa dotyczą wydarzeń z dziewiątego wieku pne. Na tronie zasiada król Achab z pogańską żoną Jezabel, która zamieszkała w pałacu królewskim z całą swoją pogańską świtą, ze statuetkami bogów pogańskich i z czterystoma kapłanami... Składają ofiary bogu Baalowi. Król Achab nie tylko pozwala im na wszystko ale nawet kaze wybudować świątynię temu bogu w Samarii. Jest to bardzo trudna sytuacja dla narodu wybranego, w tym dla proroka Eliasza. Właśnie wtedy nastąpiła ogromna susza. Wówczas prorok Eliasz przeciwstawiając się królowej Jezabel powiedział do króla Achaba :

- *«Na życie Pana, Boga Izraela, któremu służę! Nie będzie w tych latach ani rosy, ani deszczu, dopóki nie powiem». Potem Pan skierował do niego to słowo: «Odejdź stąd i udaj się na wschód, aby ukryć się przy potoku Kerit, który jest na wschód od Jordanu. » (1 Krl 10, 1-4) – co znaczy: « Bog Izraela jest Jedynym Panem dziejów, a wasz Baal nie jest w stanie nawet sprowadzić deszczu... » Wtedy Bog polecił Eliaszowi, by opuścił swój kraj i udał się do Królestwa Sydonu, które wówczas leżało poza Izraelem. Następnie gdy potok wysychł, Bog posłał Eliasza jeszcze dalej, do Sarepty, leżącej koło Sydonu: **«Wstań! Idź do Sarepty koło Sydonu i tam będziesz mógł zamieszkać, albowiem kazałem tam [pewnej] wdowie, aby cię żywiła».** (w. 9)*

Eliasz wstał i zaraz poszedł do Sarepty. Wchodząc do miasta, spotkał pewną wdowę, która zbierała tam drwa. Zawołał ją i poprosił: **«Daj mi, proszę, trochę wody w naczyniu, abym się napił».** Ona zaś zaraz poszła, aby jej nabrać, ale zawołał na nią i rzekł: **«Weź, proszę, dla mnie i kromkę chleba!»** Na to odrzekła: **«Na życie Pana, Boga twego! Już nie mam pieczywa - tylko garść mąki w dzbanie i trochę oliwy w baryłce. Właśnie zbieram kilka kawałków drewna i kiedy przyjdę, przyrządzę sobie i memu synowi [strawę]. Zjemy to, a potem pomrzemy».**

« Zjemy to, a potem pomrzemy » - to znaczy, pomrzemy bo są to ostatnie produkty, jakie mamy do zjedzenia.

Wtedy Eliasz mówi do wdowy: **«Nie bój się! (...) Pan, Bóg Izraela, rzekł tak: "Dzban mąki nie wyczerpie się i baryłka oliwy nie opróżni się aż do dnia, w którym Pan spuści deszcz na ziemię".**

- Jezus wspomni później o tym zdarzeniu: *« Naprawdę, mówię wam: Wiele wdów było w Izraelu za czasów Eliasza, kiedy niebo pozostawało zamknięte przez trzy lata i sześć miesięcy, tak że wielki głód panował w całym kraju; a Eliasz do żadnej z nich nie został posłany, tylko do owej wdowy w Sarepcie Sydońskiej. » (Lk 4, 25-26)*
- Wdowa z Sarepy była poganą, która zawierzyła obietnicy Boga Izraela. Opisując to zdarzenie, autor księgi królewskiej tłumaczy, że podczas gdy naród wybrany cierpi głód z powodu suszy i wielu oddało się idolatrii...na ziemi pogańskiej usłyszano słowa Boga Izraela i uwierzono w nie...i stał się cud... W ten sposób Bog daje do zrozumienia, że Jego Zbawienie obejmuje nie tylko naród wybrany ale też pogan – całą ludzkość.

Ci, którzy ufają Bogu, nigdy się nie zawiodą! On zawsze jest wierny i często obdarza nas obficie, przekraczając nasze oczekiwania...

PSALM 146, 6c-7, 8-9a, 9bc-10

*On wiary dochowuje na wieki,
daje prawo uciśnionym
i daje chleb głodnym.*

*Pan uwalnia jeńców,
Pan przywraca wzrok niewidomym,
Pan podnosi pochylonych,
Pan miłuje sprawiedliwych.*

*Pan strzeże przychodniów,
chroni sierotę i wdowę,
lecz na bezdroża kieruje występnych.
Pan króluje na wieki,
Bóg twój, Syjonie - przez pokolenia.
Alleluja.*

- Narod wybrany śpiewając ten psalm, opowiada o swej historii.
- Psalm 146 powstał po powrocie z Babilonu. Jest przepelniony radością z powrotu do Ojczyzny i z doświadczenia pomocy Bożej. Po raz kolejny Bóg pokazał, że jest zawsze wierny Przymierzu.

« daje chleb głodnym »

- Jest to nawiązanie do manny, którą Bóg zsyłał codziennie, gdy naród wybrany wędrował przez pustynie.

W śpiewanym dziś psalmie bardzo często występuje słowo « Pan ». W języku hebrajskim (**YHVH**) wyraża ono nieustanną obecność Boga, która wyzwala, uwalnia... jest pełnią Miłości.

« Pan króluje na wieki, Bóg twój, Syjonie - przez pokolenia ».

- Wyrażenia « **moj Boże** », « **twój Bóg** », « **nasz Bóg** » w języku biblijnym zawsze nawiązują do Przymierza i do wierności Boga.

« Bóg twój króluje na wieki »

- Modlitwa narodu wybranego jest zawsze ukierunkowana ku przyszłości. Wspomina zdarzenia z przeszłości tylko po to, by wzmocnić nadzieję i oczekiwanie...
- Bóg objawił Mojżeszowi Swoje Imię YHVH: « **jestem, Który jestem** », które tłumaczy się również jako “**bede, Który bede**” – co oznacza nieustanną obecność Boga wśród Swojego ludu.

« Pan strzeże przychodniów, chroni sierotę i wdowę »

- Ludzie, których różne społeczności umieszczają na marginesie życia, poznają Miłość Boga poprzez żywe świadectwo tych, którzy już Go poznali. Prawo Mojżeszowe i prorocy uczą, jak naśladować w relacji z bliźnimi, Miłość Boga i Jego Miłosierdzie.
- Prawo Mojżeszowe zawiera wiele reguł, dotyczących ochrony wdów, sierot i cudzoziemców. Piszą o tym także prorocy :
  - « *Miłości pragnę, nie krwawej ofiary, poznania Boga bardziej niż całopaleń.*’ (Oz 6,6)
  - « *Powiedziano ci, człowiecze, co jest dobre. I czegoż żąda Pan od ciebie, jeśli nie pełnienia sprawiedliwości, umiłowania życzliwości i pokornego obcowania z Bogiem twoim?*” (Mi 6,8)

A Syrach pisał:

- “*Nie będzie miał On względu na osobę przeciw biednemu, owszem, wysłucha prośby pokrzywdzonego. **Nie lekceważy błagania sieroty i wdowy, kiedy się skarży.** Czyż łzy wdowy nie spływają po policzkach, a jej lament nie świadczy przeciw temu, kto je wyciska? Kto służy Bogu, z upodobaniem będzie przyjęty, a błaganie jego dosięgnie obłoków. Modlitwa biednego przeniknie obłoki i nie ustanie, aż dojdzie do celu . Nie odstąpi ona, aż wejrzy Najwyższy i ujmie się za sprawiedliwymi, i wyda słuszny wyrok.*” (SYr 35, 13-18)

STRASBOURG

- Polska Misja Katolicka w Strasburgu,
  - ks. Ryszard Górski
  - Parafia Notre Dame de Lourdes
- 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
  - tel: 03.88.32.31.60